

■ Ἐπὶ τῇ Ἑορτῇ τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς

Σήμερα κατήλθεν «ὄμβρος χαρισμάτων πνευματικῶν»*

Τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

Ἐδόθησαν λοιπὸν πολλὰς φορές ἀπὸ τὸν οὐρανὸ στὴν γῆ πολλὰ ἀγαθὰ, γιὰ ὁλόκληρο τὸ ἀνθρώπινο γένος· σὰν τὰ σημερινὰ ὁμοῦς δὲν ἐδόθησαν ποτὲ πρὶν ἀπὸ τὴν ἡμέρα αὐτή.

Μάθετε λοιπὸν ποιά εἶναι τὰ προηγούμενα καὶ ποιά τὰ σημερινὰ ἀγαθὰ, γιὰ νὰ ἰδῆτε καὶ τὴν μεταξὺ τους διαφορὰ:

«**Ἐβρεξεν ὁ Θεὸς μάννα ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς**» (Ψαλμ. ος' 24). **Ἐφαγε** δηλαδὴ ὁ ἄνθρωπος ψωμὶ τῶν Ἀγγέλων. **Εἶναι** ἀληθινὰ μεγάλο αὐτὸ τὸ πρᾶγμα καὶ ἀντάξιον τῆς φιλανθρωπίας τοῦ Θεοῦ.

Ἦστε ἀπὸ ἐκεῖνο, ἐστάλη φωτιὰ καὶ ξανάφερε τοὺς Ἰσραηλίτες στὸν δρόμον τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ τὸν ὁποῖον εἶχαν ἀπομακρυνθῆ, καὶ ἄρπαξε ἀπὸ τὸν βωμὸ τὴν θυσία τους.

Ἐπεσε πάλι βροχὴ, ὅταν ὅλοι ἔλειωναν ἀπὸ τὴν πείνα, καὶ ἔκαμε πλοῦσια τὴν σοδειὰ ἐκεῖνου τοῦ χρόνου.

Εἶναι μεγάλα καὶ θαυμαστά αὐτά, ἀλλὰ τὰ σημερινὰ εἶναι πολὺ μεγαλύτερα· γιὰτὶ σήμερον δὲν κατέβηκε μάννα καὶ φωτιὰ καὶ βροχὴ, ἀλλὰ καταϊγίδα πνευματικῶν ἀγαθῶν.

Ἐπεσε ἀπὸ τὸν οὐρανὸ βροχὴ, ὄχι γιὰ νὰ προκαλέσῃ καρποφορία

τῆς γῆς, ἀλλὰ γιὰ νὰ πείσῃ τὸ ἀνθρώπινο γένος νὰ προσφέρῃ τὸν καρπὸ τῆς ἀρετῆς στὸν γεωργὸ τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ ἐκεῖνοι ποὺ ἐδέχθησαν μία σταγόνα βροχῆς ἀπὸ τὸν οὐρανὸ ἐλησμόνησαν τὴν φύσι τους καὶ αἴφνης ἐγέμισε ὅλη ἡ γῆ ἀπὸ Ἀγγέλους· Ἀγγέλους ὄχι ἐπουρανίους, ἀλλὰ ποὺ φα-

νερώνουν μὲ τὸ ἀνθρώπινο σῶμα τους τὴν ἀρετὴ τῶν Ἀσωμάτων Δυνάμεων. **Διότι** δὲν κατέβηκαν οἱ Ἄγγελοι στὴν γῆ, ἀλλά, πρᾶγμα πῖο θαυμαστό, οἱ ἀνθρώποι ἀνέβηκαν πρὸς τὴν ἀρετὴ τῶν Ἀγγέλων· δὲν περιεφέροντο δηλαδὴ μὲ γυμνὲς τὶς ψυχές, ἐπειδὴ περιφρόνησαν τὸ σῶμα, ἀλλὰ διατηροῦντες τὴν φυσικὴ τους κατάστασι, ἐγίνοντο Ἄγγελοι στὴν προαίρεσι.

Καὶ γιὰ νὰ μάθῃς, ὅτι ἡ πρώτη τιμωρία δὲν ἦταν τιμωρία, ὅταν εἶπε ὁ Θεός, ὅτι «*γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ*» (Γεν. γ´ 19), σὲ ἄφησε γι' αὐτὸ νὰ μένης ἐπάνω στὴν γῆ, γιὰ νὰ φανῆ καλύτερα ἡ δύναμις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀφοῦ μὲ χωμάτινο σῶμα πραγματοποιεῖ τέτοια κατορθώματα.

Διότι, ἦταν δυνατόν νὰ ἰδῆ κανεὶς γλῶσσα ποὺ ἔγινε ἀπὸ πηλὸ νὰ διατάζῃ τὰ δαιμόνια; **Ἦταν** δυνατόν νὰ ἰδῆ κανεὶς χέρι ποὺ ἀπὸ πηλὸ ἔγινε νὰ θεραπεύῃ ἀρρώστιες; **Μᾶλλον** δὲ ὄχι μόνον χέρι ἦταν δυνατόν νὰ ἰδῆ κανεὶς, ἀλλὰ πρᾶγμα ποὺ ἦταν πολὺ πῖο θαυμαστό, καὶ σκιὲς τῶν σωμάτων ποὺ ἔγιναν ἀπὸ πηλὸ νὰ νικοῦν καὶ τὸν θάνατο καὶ τὶς ἀσώματες δυνάμεις, δηλαδὴ τοὺς δαίμονες.

Γιατί, ὅπως φεύγει τὸ σκοτάδι, ὅταν φανῆ ὁ ἥλιος, καὶ ὅπως κρύβονται τὰ θηρία στὶς φωλιές τους καὶ ὅπως καταφεύγουν οἱ δολοφόνοι καὶ οἱ ληστὲς καὶ οἱ τυμβωρύχοι στὶς κορυφές τῶν βουνῶν, ἔτσι ὅταν ὁ Πέτρος ἐφανίσθη καὶ ὠμίλησε, διαλύθηκε τὸ σκοτάδι τῆς πλάνης, ἔφυγε ὁ διάβολος, δραπετεύσαν οἱ δαίμονες, ἐξαφανίσθηκαν σωματικὲς ἀρρώστιες, θεραπεύθηκαν ψυχικὲς ἀσθένειες, χάθηκε κάθε κακία, ζαναγύρισε στὴν γῆ ἡ ἀρετὴ.

Καὶ ὅπως, ἂν κάποιος ἀπὸ τὰ βασικὰ θησαυροφυλάκια, ποὺ ἔχουν χρυσάφι καὶ πολύτιμα πετράδια, μπορέσῃ νὰ βγάλῃ ἔστω καὶ κάτι ἐλάχιστο ἀπὸ τοὺς θησαυροὺς ποὺ φυλάσσονται ἐκεῖ μὲ δόξα, ἔστω καὶ ἓνα πετράδι μόνον, φέρει αὐτὸ μεγάλο πλοῦτο στὸν κάτοχό του, ἔτσι συνέβαινε καὶ μὲ τοὺς λόγους ποὺ ἔβγαιναν ἀπὸ τὰ στόματα τῶν

Αποστόλων. Διότι τὰ στόματά τους ἦταν βασιλικὰ θησαυροφυλάκια πού εἶχαν φυλαγμένο μέσα τους θησαυρό, πού θεράπευε ἀσθένειες καί κάθε λόγος πού ἔβγαινε, ἔφερνε μεγάλο πνευματικό πλοῦτο.

Ἦταν δυνατόν τότε νά ἰδῆ κανεῖς πραγματικά, ὅτι «τὰ λόγια Κυρίου ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσίον καί λίθον τίμιον πολύν»· διότι ἐκεῖνο πού δὲν μπορούσε νά τὸ κάμη τὸ χρυσάφι, οὔτε καί τὰ πολύτιμα πετράδια, αὐτὸ τὸ κατώρθωναν οἱ λόγοι τοῦ Πέτρου.

Πράγματι, πόσα τάλαντα χρυσοῦ θὰ μπορούσαν νά θεραπεύσουν ἐκεῖνον, πού ἀπὸ τὴν γέννησί του ἦταν χωλός; **Ἀ**λλὰ τὰ λόγια τοῦ Πέτρου μπόρεσαν νά ἐξαλείψουν αὐτὴν τὴν φυσικὴ ἀναπηρία. **Εἶ**πε: «*ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔγειραι καὶ περιπάτει*» (Πράξ. γ' 6), καὶ ὁ λόγος του πραγματοποιήθηκε.

Εἶδες πῶς ἦταν ἐπιθυμητὰ περισσότερο ἀπὸ τὸ χρυσάφι καί ἀπὸ πολλὰ πολύτιμα πετράδια; **Εἶ**δες πῶς τὰ στόματα τῶν Ἀποστόλων ἦσαν βασιλικὰ θησαυροφυλάκια;

Πραγματικά, οἱ Ἀπόστολοι ἦσαν ἱατροὶ καί γεωργοὶ καί κυβερνητῆς. **Κ**αὶ ἦσαν ἱατροὶ μὲν, διότι ἐθεράπευαν ἀρρώστους· γεωργοὶ δέ, διότι ἔσπερναν τὸν λόγο τῆς εὐσεβείας· καί κυβερνητῆς, διότι σταμάτησαν τὶς τρικυμίες τῆς πλάνης.

Γι' αὐτὸ ὁ Χριστὸς ἄλλοτε μὲν τοὺς λέγει· «*πορευθέντες, ἀσθενοῦντας θεραπεύετε*» (Ματθ. ι' 8), σὰν νά ὠμιλοῦσε σὲ ἱατρούς. **Ἄ**λλοτε δὲ τοὺς λέγει· «*ἰδοῦ, ἀποστέλλω ὑμᾶς θερίζειν, ὃ οὐχ ὑμεῖς κεκοπιήκατε*» (Ἰωάν. δ' 38), σὰν νά ἀπευθυνόταν σὲ γεωρούς. **Κ**αὶ σ' ἄλλο σημεῖο πάλι λέγει· «*Ποιήσω ὑμᾶς ἄλιεῖς ἀνθρώπων*» (Ματθ. δ' 19) καὶ στὸν Πέτρο λέγει· «*μὴ φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν*» (Λουκ. ε' 10), σὰν νά ὠμιλοῦσε σὲ κυβερνητῆς καὶ ἄλιεῖς. **Κ**αὶ ἦταν δυνατόν νά ἰδῆ κανεῖς τὸ ἓνα θαῦμα ὕστερα ἀπὸ τὸ ἄλλο.

Ἀνέβηκε λοιπὸν ἡ ἀνθρώπινη φύσι πρὶν ἀπὸ δέκα ἡμέρες στὸν Θρόνο τοῦ Θεοῦ καὶ σήμερα κατέβηκε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα σ' αὐτήν. **Ὁ** Κύριος ἀνέβασε στὸν οὐρανὸ τὴν ἰδική μας ἐκλεκτὴ προσφορά καὶ κατέβασε στὴν γῆ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα...

□

(*) Περιοδ. «Ἅγιος Κυπριανός», ἀριθμ. τεύχους 284/ Μάϊος - Ἰουνίος 1998, σελ. 57-58. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.